

Tôi Sao Tôi Viết Cuốn Chết Bỗng Nga: Anh Hùng Chiếm Quê?

Tác Giả: K2 Ngô Viết Tráng
Thứ Ba, 06 Tháng 3 Năm 2012 21:22

Tôi Sao Tôi Viết Cuốn Chết Bỗng Nga: Anh Hùng Chiếm Quê?

Sau khi cuốn tiểu thuyết lịch sử “Chết Bỗng Nga: Anh Hùng Chiếm Quê” (CBN:AHCQ) của tôi ra đời, có một số đồng hương chäa đäc đät vän đä đäi khái quát sau:

1.Nhân vật anh hùng của Viết Nam không thiäu chi tiết sao lại viết cuốn sách ca ngợi một nhân vật näng ngoài tầm nhìn của Viết Nam?

2.Trong tình trạng đất nước đang đứng trước hiểm họa xâm lược của Trung Cộng tại sao anh lại khiäi đäy tình thần dân tộc của người Chiêm, một đất tài nguyên có thể gây nên sự chia rẽ trong cộng đồng Đông Däng tại địa phương cho người bang khai thác thác lợi?

Tuy đó là những câu hỏi hay thật nhưng tôi lại đâm ra loäi trä loäi vì tôi nghĩ nội dung cuốn sách tôi viết đã gây thích thú rồi. Chưa thấy ai “đäc đäc xong” cuốn CBN: AHCQ của tôi mà còn hỏi những câu như thế! Có thể tôi đã suy nghĩ hơi chiä quan.

Mäi đây, trong dịp một số bạn bè cũ gặp nhau, có vài bạn đã gọi đùa tôi là Chết Bỗng Träng. Đäa thân tình hay mäa mai đây? Tôi hơi lý do thì các bạn y cho biết là có rất nhiều người đäng väi cuốn sách CBN:AHCQ của tôi. Một anh cho biết thêm có người còn cho tôi là kẻ vong bạn, phản quốc nữa! Một người hỏi trong sách nó nói thế nào thì người kia án tôi trả lời “Tôi đâu có thêm đäc, chä nghe cái täa đä là biết nó phản quốc rồi”. Dä đän đän thế mà tôi nào có biết! Nhưng không sao! Tôi cũng đã từng quen bạn người ta kẻ täi phản quốc rồi! Chưa tiếc một điều là trong số những người kẻ án tôi như vậy cũng có một vài người bạn của tôi nữa! Chuyän như vậy nếu không lên tiếng cũng ngại!

Nhä nhiều đäc giả đã biết, trước đây tôi đã từng viết nhiều tác phẩm tiểu thuyết lịch sử như Lý Trän Tình Hän, Däng Vân Nga: Non Cao và Väc Thäm, Công Nữ Ngọc Vạn, Trän Khäc Chung. Trong đó tôi đã nhắc nhä và đä cao không biết bao nhiêu công lao khó nhäc, hi sinh xương máu của anh hùng liệt nữ đã mất näng và giờ näng rồi sao lại bỏ o không?

Còn về Chết Bỗng Nga, rõ ràng đó là một nhân vật kiệt xuất của bất cứ dân tộc Chiêm. Theo tôi vän viết tranh đấu để sinh tồn thì việc chäng lại Đäi Viết của ông ta không có gì väi ai hết! Điäu

đáng kể là ông ta đã sáng suốt nhận biết mối hiểm họa từ giặc Địch Hán rồi sớm, trong khi các ông Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng nhà ta trôi gợn 6 thập kỷ sau (1360-1958) vẫn chết a nhàn ra đống c. Bằng chứng là các vị này đã sẵn sàng gửi một phần lãnh thổ lãnh thổ VN như Trung Hoa giong họ!

Cùng lúc, sau một thời gian kinh chinh nhau, nước Chiêm nay đã trở thành miền Trung của nước Việt Nam. Dân Chiêm Thành hầu hết cũng đã trở thành công dân Việt Nam! Tất nhiên lịch sử Chiêm Thành cũng trở thành một phần của lịch sử Việt Nam chứ! Kẻ thù là kẻ thù giặc mà trước đang đánh nhau chứ khi một kẻ đã chết hoặc chết u qui phần kia, đã chết u sòng chung với kẻ kia thì còn thù hận gì? Cái quá khứ này đã chôn vùi hơn 600 năm rồi! Hơn nữa, sau khi Chết Bằng Nga mất, hai người con của ông là Chết Ma Nô Đà Nan và Chết Sơn Nô đều u lán nên La Ngai, chứ y sang Địch Việt và đã trở thành con dân Việt Nam vĩnh viễn!

Tổ tiên ta từng mong lòng bao dung khi khuyên con cháu “Bây giờ thì cùng ly bí cùng, Tuy rằng khác giặc nhưng chung một giàn”, sao ta lại quên đi? Tổ tiên ta cũng dạy rằng “Kinh đô cũng có người đi, Man di cũng có sinh đẻ, trẫm nguyên”, cái tâm, cái tài đã chết ai hơn ai? Tôi sao ta đem cái lòng hẹp hòi, tự cao ra loè thiên hạ để có thể gây nên mối họa chia rẽ giữa những người cùng sống trên một dải đất? Không phải các chính phủ miền Nam ta đã từng nêu cao khẩu hiệu “Kinh Thành một Nhà” đó sao? Vậy thì vì sao anh hùng Chết Bằng Nga không những chứng làm hại gì đến uy tín của dân tộc Việt mà còn làm vui lòng những dân tộc anh em trong dải gia đình Việt Nam nữa!

Điểm thực tế chết nhất tôi bày tỏ như vậy quý vị có đồng ý không?

Giờ tôi xin bước sang điểm thực tế chết hai: Tôi sao tôi lại cho ra đời một cuốn sách với cái tựa đề đầy nhảm nhí và một bộ phận cho đến nước chết hiếm họa xâm lăng của Trung Quốc? Xin mời quý vị theo dõi:

-Tháng 2 năm 2009, Web www.tinparis.net đã cho đăng bài viết “Người Chăm Đòi Lợi Đãi?” của tác giả Phan Cao Sơn, một tài thi sĩ nóng bỏng đã khiến cộng đồng người Việt ở hải ngoại khá ngỡ ngàng. Bài viết nêu ra những hoạt động của một số tổ chức thu hút cộng đồng người Chăm mà tác giả cho là không được thu hút, coi như đó một dấu hiệu “quay lưng” với cộng đồng Việt Nam tại nước (VNCH).

-Ngày 17 tháng 2/2009 trên vài trang web của cộng đồng người Chăm tại nước Cộng hòa Liên bang hiên bản “Kháng Nghị Th” của ông Musa Porome, chủ tịch tổ chức International Office of Champa (IOC-Champa) tiếng Việt gọi là Văn Phòng Quốc Tế Champa, đáp trả bài viết của ông Phan Cao Sơn.

-Ngày 5 tháng 3/2009 lại có thêm bài viết của BBT Harak Champaka với tựa đề “Trả Lời Bài Viết Người Chăm Đòi Đãi Đại của tác giả Phan Cao Sơn”.

-Tiếp đó, ngày 24 tháng 3 năm 2009, Web Người Việt online lại lên bài viết “Chiến Lược Của Trung Cộng Nhằm Bền Tây Nguyên VN Thành Tây Tạng 2” của Ts Mai Thanh Truyết. Bài viết này có mục đích cynh giác khố năng TC xúi giục và hù dọa n cho một vài tổ chức trong cộng đồng người Chăm thành lập chính phủ lưu vong đòi lại đất cũ của họ ở miền Trung VN.

-Ngày 13 tháng 4/2009 lại xuất hiện bài viết “Vấn Đề Người Chăm Đòi Đãi Đại” của ông Tô Công Nhàn, TTK Hội IOC-Champa trả lời nhng thc m c của Ts Mai Thanh Truyết v.v...

Nhng bài viết trên đng v 2 phía rõ rệt. Một bên thì nêu ra nhng điu khố nghi, nhng điu m thc m c, cynh giác v nhng m i h i có th x y đ n cho tổ qu c Việt Nam. Một bên thì thanh minh, biện bác hoc chng l i nhng lu n điu m c a phía bên kia mà các ông cho là ngố nh n hoc c ý bóp méo.

Quý v có th tìm nhng bài viết này trên internet. Không biết khi đc qua nhng bài viết này quý v sẽ suy nghĩ thế nào? Riêng tôi, tôi không sao kh i sẽ hãi, lo âu!

Tôi ch a có c h i tìm hiu tính chân xác v nhng v n đ mà các tác giả trên đã nêu ra nhng tôi nghĩ có một số vi c rất đáng lưu tâm là Trung Cộng có th xúi giục, gây s h i u l m, t o m i chia rẽ giữa hai dân tộc Chăm - Việt đ th l i l m. Trong quá kh vi c đó đã x y ra nhi u l n! Nhà Nguyên cũng tng đ vua Chăm Mân cùng “chia th t” Đ i Việt. Đ n th i Minh, họ cũng đ

vua Chế Bằng Nga “chia thớt” Đợi Viết mới lên nã. Đều may là hai vị vua Chiêm này sáng suốt biết trước cái thớt “môi hở răng lơ nh”, nếu Đợi Viết mới thì Chiêm Thành cũng khó giữ được, nên cả hai vị đều cố tìm cách thoát khỏi âm mưu đen tối đó. Nhưng biết đâu lại chính có một số ít người Chăm ngày nay vẫn có thể mắc mưu bẫy gián điệp Trung Cộng? Có thể có những người chưa hiểu được một khi Trung Cộng đã tràn sang Đông Dương thì người Việt cũng phải tiêu diệt, người Chăm cũng phải tiêu diệt, Lào hay Miên cũng phải tiêu diệt để rồi nhốt cho giặc Đợi Hán sinh sôi nảy nở chết! Khi đó thì nhốt để nhốt không còn chuyện khuyên bảo bí chung một giàn thớt yêu lấy nhau nữa mà chỉ có chuyện “bắt bí kéo nhau vào nơm chung một nơm” thôi vì đời đa số dân Hán nông thôn ngày nay đang đói m!

Trung Hoa vẫn là nguỵ nợc phát sinh ra những mưu hay kế hoạch mà họ đã đúc kết thành bộ cẩm nang “Tam thập lục kế”. Chuyện không làm cho ra có (kế thứ 8: “Vô Trung Sinh Hưu”) đời vị hoàng đế nào có khó khăn gì! Hơn nữa, trong thế kỷ, cũng có một vị tiên sĩ người Chăm tên Thành Đài đang ở Thới Đới cũng đang hô hào thành lập “chính phủ Champa lưu vong” thớt (dù chính thế kỷ ai trong cộng đồng người Chăm ở ng mà chỉ coi đây là một trò hề)! Muốn biết chi tiết này xin đọc bài “Chung quanh Vấn đề Chính Phủ Chăm Lưu Vong của Ts Thành Đài” của Abdul Karim trong Harak Champaka 36.

“Những một hay còn kế thế tục cũng có phần trách nhiệm!” Tôi là một trong số những người lính VNCH bị trận, đã làm công nhân một nhà tan. Những Việt Nam bây giờ đang ở trong tay đảng CSVN mà đảng này lại đang bắt đảng CS Trung Hoa khống chế. Tuy phải đem thân lưu lạc quê người nhưng tâm trí tôi lúc nào cũng canh cánh lo nghĩ về quê hương! Nay tuổi già sức yếu tôi đâu có thể làm được gì ngoài việc dùng ngòi bút để đóng góp chút ích lợi nào trong công cuộc cứu nguy quê hương? Đó là lý do tôi sao cuốn sách CBN:AHCQ của tôi ra đời!

Tôi đã viết gì trong cuốn CBN:AHCQ?

Trước hết tôi thuật lại một cách ngắn gọn về một giai đoạn lịch sử giữa lúc hai nước Việt Chiêm tranh hùng đã xảy ra vào nửa đầu thế kỷ 14 dựa trên những tài liệu của các sử gia miền phía cùng với một số chuyển truyện thuyết dân gian của hai dân tộc qua hình thức một tập tiểu thuyết lịch sử để cho dân chúng dễ đọc, dễ hiểu. Trong phần mở đầu tập sách, tôi đã làm rõ ràng quan điểm của mình về hai chữ “anh hùng”. Tôi nghĩ danh hiệu anh hùng phải được quần dân thừa nhận và thừa nhận không thể phong như kiểu “Bác, Tôi, Tôi, Bác cũng anh hùng!” hoặc “Việt Nam là một nước nhỏ mà đánh thắng hai đế quốc to (và chế chế khu vực phía trước Trung Quốc)”! Tôi phải nhận một điều này vì hiện nay ở Việt Nam giới lãnh đạo CS luôn tự mình là anh hùng mà lại làm những việc hoàn toàn phản dân hại nước!

Biết bao nhiêu công lao, xương máu của tiền ta đã phải đổ ra để gây dựng, vun bồi, phát triển mới có được một đất nước hình chữ S ngày nay, thế mà họ thản nhiên xén cắt lãnh thổ của ta để đem bán cho giặc Tàu tham tàn! Tôi sao lại có một lòng căm phẫn lãnh đạo một đất nước như thế? Tôi nghĩ một trong những nguyên nhân gây nên cái hiện tượng kỳ quái này là sự thiếu hiểu biết về lịch sử tiến hóa của nhân loại cũng như lịch sử nước nhà của đám lãnh đạo này mà ra cả!

Nước ta đã trải qua 4 lần Bắc thuộc và bao nhiêu cuộc xâm lăng khác của người Tàu rồi. Cái gì mà người ta nói là sau khi đưa đi được 2 triệu người Giặc Thanh ra Đài Loan, Trung Cộng liền xâm lược Tây Bắc ngay (1950)! Thế mà tôi sao các ông Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng lại tin tưởng người Tàu có thể giúp đỡ Việt Nam một cách vô tư, không vụ lợi? Cái gì đã che mắt các ông? Tôi sao ông Hồ Chí Minh và các đồng chí của ông ta lại vội thác cho ông Phạm Văn Đồng ký cái công hàm nhượng hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa và nhượng vùng biển của Việt Nam cho Trung Quốc?

Ngày xưa các chúa Nguyễn đã từng tìm cách thuyết phục các vua Chân Lạp cho dân Việt vào nước này để khai thác đất hoang, các vua Chân Lạp đã nghe theo. Kết quả những đám di dân Đàng Ngoài này đã trở thành gốc rễ vững chắc để người ta đi vào chiếm lĩnh cho cuộc chinh phục đồng bộ của Nam bộ của các chúa Nguyễn! Bài học này rõ ràng đến thế mà tôi sao Nguyễn Tấn Dũng và các đồng chí của ông ta lại còn nghe theo người Trung Quốc vào khai thác tài nguyên Tây Nguyên là cái gì mà người ta nói là đất Việt Nam? Tôi sao chính quyền nhượng lại cho người ta đưa nhau cho người ta thuê ruộng, mua đất và để cho người ta ở ngoài đất của người ta mà không kiểm soát? Kinh nghiệm lịch sử, những hiểu biết về tham vọng của dân Đàng Hán họ đã đâu hết? Các ông có ý thức được việc làm của các ông sẽ đưa đất nước VN về đâu không?

Tôi có làm gì quá đáng ngoài việc thu thập những sự việc và những trở ngại đã xảy ra thật giữa hai nước Việt Chiêm như sách đã chép sẵn! Nêu rõ tình thế sáng suốt của vua Chiêm Ch& B&ng Nga khi ông vua này trí tuệ cảm nhận giác ngộ lòng đau khổ trước của người Hán là phần bổn phận của một người Việt? Nêu rõ việc Ch& B&ng Nga chỉ trông chờ không chi m& đóng nước Việt vì biết dân Việt quá đông nên rất khó cai trị là một hành động phản bội dân tộc Việt? Vua Ch& B&ng Nga nuôi ý định dùng Trấn Húc hay Trấn Nguyên Diêu để làm trái dân, làm hàng rào ngăn cách nước Chiêm với nước Tàu, để cho dân Chiêm đói khổ, một ông vua th&ng dân, lo cho dân như vậy có đáng tôn vinh không? Một nào tôi không biết cho một ý thức bảo vệ quốc gia dân tộc, nhìn xa thấy rộng, tôi thấy ông Ch& B&ng Nga đã vượt qua ông Hồ Chí Minh rất xa! Tôi nghe nhà văn sĩ Trấn Xuân Sinh trong cuốn Thuyết Trấn cho rằng “Ch& B&ng Nga chỉ là một tên cướp cướp biển cướp bóc”, không biết có thật không? Tôi chưa đọc được tập sách này. Những người quen ông Trấn Xuân Sinh có nói như vậy thì ông Sinh nghĩ sao với việc đưa quân phạt Chiêm gần đây?

Tôi Sao Tôi Viết Cuốn Chết Bừng Nga: Anh Hùng Chiêm Quắc?

Tác Giả: K2 Ngô Viết Trọng

Thứ Ba, 06 Tháng 3 Năm 2012 21:22

12 vån cßa vua Tràn Duß Tôn lßi tan tßnh dßi tay cßa Chß Bßng Nga bßng mßt tràn phßc kêch năm 1377 mà các cußn sß cß Vißt Nam đßu cß chêp?

Trong tßp tißu thuyßt lßch sß CBN:AHCQ này, tôi cũng cß tràng đßn nhßng mßi lißn hß mßt thißt gißa hai dßn tßc Vißt Chißm, đßc mußn cßa tôi là đß dßn hai bßn cßng hißu mà xóa đi nhßng mßc cßm kß thßng ngßi bßi, hßu sßt cßnh nhau chßng lßi kß thß phßng Bßc khi cßn đßn. Ngoài ra tôi cũng mußn nhßc đßng bßu Chißm nhß rßng hß đß tßng cß mßt bßc tißn bßi anh hùng và sßng sußt đßn thß đß! Tôi mong nhßng ngßi anh em Chißm không coi thßng nhßng sß suy nghĩ, lo lßng vß hßa hßi Đßi Hßn nhß thß nào cßa vß anh hùng Chß Bßng Nga đß khßi mßc mßu kß gian nßu nhßng chuyßn tßng tß chuyßn ông Ts Thành Đßi là cß thßt!

Nhß vßy CBN:AHCQ cßa tôi là mßt ßng thußc chêch ngßa đß đß phòng bßnh phßn hßa tß qußc chß đßu phßi là mßt ßng thußc đßc hßi nßu cß nhß ai đß đß lßm tßng!

Ngô Vißt Tràng